

nen i Farumsagen, langt, langt, langt overstiger de kræfter, der fra ministeriets side er blevet lagt i Dan Lyngesagen og skattefradragssagen tilsammen. Der er udfoldet betydelig større kræfter på at få Farumsagen op at stå, og det skyldes bl.a., at på trods af, at det er justitsministeren, der fremlægger et kommissorium, har jeg fundet det rigtigt at lytte til, hvilke ønsker flertallet havde om, hvad kommissoriet burde indeholde. Derfor tog det ganske betydelig tid.

Kl. 16.45

For så vidt angår skattefradragssagen, tillod jeg mig også at gå til Folketinget og forelægge kommissoriet. Her gik det meget hurtigt for Folketinget med at sige god for kommissoriet, og det var en af grundene til, at det gik meget stærkere. Der var en lang, langt, langt kortere proces, bl.a. fordi der var, hvad jeg fornemmede som en politisk tilfredshed med kommissoriet. Nu er kommissoriet jo justitsministerens ansvar, men jeg lyttede naturligvis til, om der måtte være kritikpunkter, så derfor gik det langt hurtigere.

Vi kan jo godt have lange diskussioner i dag, men jeg synes ikke, det er det rigtige tidspunkt. Jeg synes, det rigtige tidspunkt til at tage diskussioner om fremtiden og eventuelle revisioner af bestemmelserne i lov om undersøgelseskommissioner må være, når vi har et grundlag at diskutere ud fra.

Vi er enige om, at vi gerne ser, at tidsforløbet bliver kortere, end vi bl.a. så i forbindelse med, at undersøgelseskommissionen i Farumsagen skulle nedsættes. Der gik meget, meget lang tid, og jeg tror sagtens, vi kan finde hinanden. Jeg synes bare, det er væsentligt at få understreget her, at det altså ikke er kræfter og ressourcer, der har manglet i Justitsministeriet, men at det er mange andre faktorer, der har gjort, at det tog frygtelig lang tid.

(Kort bemærkning).

Svend Auken (S):

Der er selvfølgelig ingen kritik af, at man indtager Folketinget, ikke mindst når et flertal uden om regeringen pålægger justitsministeren at benytte sin adkomst ifølge loven til at beslutte en undersøgelseskommission. Det er jo fuldstændig naturligt. Jeg husker også, at den fase gik hurtigt, og jeg husker også, at resultatet var tilfredsstillende.

Men jeg tager spørgsmålet op i dag, fordi vi ikke behøver at afvente en revision af loven for at kunne gøre det bedre. Vi havde masser af

drøftelser om Farumsagen, også principielle drøftelser, og vi kunne have lavet kommissoriet i fællesskab i sommeren 2002. Der var ingen grund til at vente ½ år, eller i virkeligheden 9 måneder, inden vi kom i gang med det, og jeg synes stadig, det er utilfredsstillende, at der efter skulle gå mange måneder, før retterne kom i arbejde. Hvorfor kan nogle af tingene i øvrigt ikke foregå mere sideløbende?

Det er en kritik, som er velanbragt på dette tidspunkt, og jeg er glad for, at ministerens tilkendegivelse kan tages som udtryk for, at der er et problem, at man gerne vil gøre noget ved det, og at ministeren er optaget af at få det fjernet. Det er ikke så meget fortiden, der interesserer mig, det er lignende situationer i fremtiden.

(Kort bemærkning).

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jamen så tror jeg, vi er ved at finde hinanden.

Det er klart, at sagen om undersøgelseskommissionen i Farumsagen havde et noget vanskeligt forløb i starten, fordi det var en sag, som regeringen af helt principielle årsager ikke kunne tilslutte sig. Men jeg er glad for anerkendelsen af den måde, hvorpå vi valgte at sætte proceduren i gang, da kommissoriet skulle udarbejdes.

Som sagt er jeg ganske enig med hr. Svend Auken i, at vi skal se på, hvordan processen fungerer, og om vi kan lære noget af det. Jeg er glad for, at hr. Svend Auken fremhæver undersøgelseskommissionen om skattefradragssagen som en succeshistorie om, hvor hurtigt det kan gå, men det tog alligevel adskillige måneder, før man havde tingene på plads her, og det var endda på trods af, at grundlaget for kommissoriet lå klart ganske hurtigt.

Jeg tror ikke, der er meget mere at tilføje, end at når loven skal revideres, skal vi selvfølgelig se på, om der er områder, hvor processen kan speedes op. Men for ikke at skuffe Folketinget vil jeg bare sige, at der nok er nogle steder i systemet, hvor det vil være vanskeligt at presse mere på, end man allerede gør.

Aage Frandsen (SF):

Vi kan også tilslutte os lovforslaget. Det siger sig selv, at når man ikke har afprøvet kommissionens virke, og når man har tre undersøgelseskommissioner i gang, er det fornuftigt at afvente resultatet af disse kommissioners arbejde, selv om vi jo ved, at på det tidspunkt, hvor loven skal revideres, har alle kommissionerne formentlig ikke afsluttet deres arbejde. Derfor kan